

MEDENİYET ÂLEMİNDE YAZI VE İSLÂM MEDENİYETİNDE KALEM GÜZELİ

II. Kısım

Yazan

Mahmud Bedreddin YAZIR

Neşre Hazırlayan Ecz. Uğur DERMAN

i ...

I

•

ı

1 .

_

.

fit .

1 1 .

T .

I

1

1 —

— I

_

_ '

		_	
	1		
	1 1 1 1		
_			·
_	1		
_			
_			
_	1		
_	ı		

.

_

_

1

_

· ·

1

I

I

-

ı

1-1

1

1 1 1

1

.

and the state of t

ı

1 1

- Ii

1 -iı

I

- 1 1

— I II

1

1

1

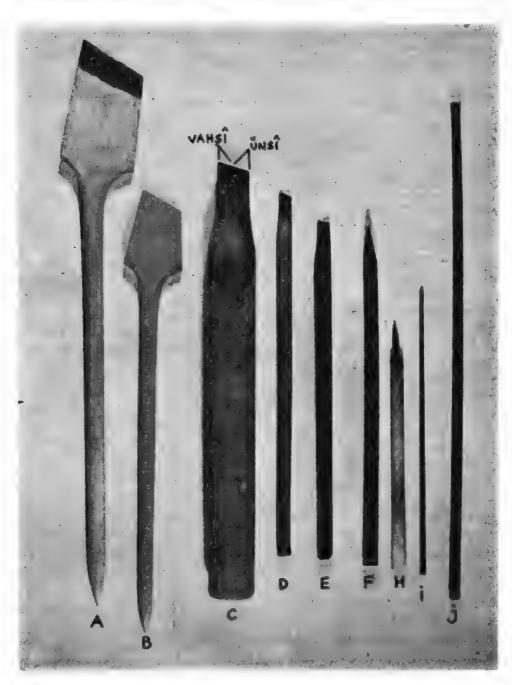
I 1

1 1 1

1 1

. I I I

. 1 1

Resim: 124 — Hat San'atında kullanıları muhtelif kalemler.

A, B) Tahta Kalem, C) Kargı Kalem, D) Menevişli Kalem, E, F) Açılmış Kamış Kalem,
H) Açılmış Cava Kalemi, İ) Açılmamış Cava Kalemi, J) Açılmamış Kamış Kalem.

(U. Derman Koleksiyonundan)

I

--

mak, kenar tashihi yapmak, ezilmiş altın'ı kamış ve cedvel kalemine aktarmak için, sulu boya fırçası kullanılır. Mürekkep, zırnık, altın ve diğer renkli mürekkepler için ayrı ayrı fırça kullanılması tavsiye olunur. Bunların 0 numarasından 5-6 numaraya kadar kalınlaşan çeşitleri el altında bulundurulur. Ådîleri ve samur tüyünden olanları vardır. Ådîleri çabuk bozulur. Altın sürülmesinde, mutlaka samur fırça tavsiye olunur.

D — KALEM YONTMAK ve KESMEK:

Bir kalemi yazı yazabilecek hale getirmek için naht (yontma) ve katt (kesme) denilen iki ameliyeden geçirmek icab eder. Bu iki safhayı sırası ile gözden geçirelim:

I — Kalem yontma: Kalemin ucunu kesilecek hâle getirinceye kadar yonta yonta inceltmeye Naht-ı kalem (=Kalem Yontma), ucu, yazı yazabilecek tarzda kesmeğe Katt-ı kalem (=Kalem kesme) denir. Yontma ve kesmeye, birden, Kalem açma tâbir olunur.

Kalem yontma hususunda Ali bin Hilâl şöyle demiştir: "Kalemi yontmak istediğin zaman; alt, yâni su alan tarafından başla ve halkasını bıçakla uzat, bu kısmı ortasından güzelce ayır, kabuğunun içi-

Resim: 125 - Kalemin yontulması.

(U. Derman Arsivinden)

lτ

Ir

1 1

1

1

LL li i

1 1

1 1 1 1 1 1

1 1 1 1 1

1 Li

1 1

The second secon

1

l t 1 1

I -

, I - I

į į

1

1

1

T r

--

1 1 1 1

I

- 1 1 1 1 1

f

Yâkût ile Îbn-i Hitât şöyle demişlerdir: "Bir kalemi keserken küt ağızlı olmıyan keskin bıçak kullanmalıdır. Kalemi hafifçe ve bir defada kesmeye, keskin bir çakı elverir"t. "Gülzâr-ı Savab" da da şöyle denilmişdir (sahife: 103): "Kalemtraş, kalemin hânesinde oldukça, o kalem yazı yazmaya elverişli olur. Bir hattatın, en az iki kalemtraşı olmalı; biriyle yontmalı, diğeriyle de kesmelidir. Çünkü, keskin olmayan kalemtraşın kestiği kalem de keskin olmaz." Keskin olmayan kalemle de keskin yazı yazılmaz.

B — KALEMTRAŞ ÇEŞİDLERİ:

Hattatlık inkişaf ve tekâmül ettikçe, kalemtraşlar da çeşitlenmiştir. Onun için, kalemtraş tâbiri, hattatlarca başlıca iki mânâ ifâde eder: Birisi kalem yontmak ve kesmek, diğeri yazı tashîhi için kullanılır. Evvelkine, sâdece kalemtraş, yâhud kalem çakısı veya kalem bıçağı; ikinciye mihfere (عُمُرُو) tashîh bıçağı veya tashîh kalemtraşı adı verilmiştir.

I — Kalem kalemtraşları; (Resim: 127 - Renkli)'de görüldüğü üzere; sapları oynamaz, açılıp kapanmaz. Demir kısmına namlu*, bunun keskin tarafına ağız, ucuna burun, ağzın mukabil tarafındaki burundan sapa kadar olan kısma sırt, sapla namlunun birleştiği yerdeki parçaya Parazvana yâhud Kenetleme demiri denir. Parazvanaların pirinçten, bakırdan, gümüşden, altından olanları

vardır. Kıymetli ustaların eseri olan kalemtraşlarda, namlunun parazvana'ya yakın bir yerinde, yapan ustanın gömme veya kabartma imzası bulunur (Resim: 128). Namlu ne

Resim: 128 — Bir kalemtraşın kesici kısmı üzerinde —fotoğrafla 11 defa büyütülmüş olarak— yapan ustanın imza damgası. Okunuşu: "Zekl" (U. Derman Arşivinden).

kisa, ne uzun olmayip orta boydadır. Sap da, namlunun iki misli uzunluğundadır. Saplar, namlunun değerine göre fildisi, boynuz, kemik, bağa ve ağactan olur. Bâzan üzeri altın veya gümüş kakmalar, kıymetli taşlar ve savatlarla süslenmis de olur ki, bunları müzelerimizde görmek mümkündür. Namluların çelikleri gayet serttir. İlk yapıldıkları zaman renkleri barut veya ördek basıdır ve bu renkler bilendikçe açılır. Ağızları ne ustura gibi ince, ne de diğer çakılar gibi yumusaktır. Kendine mahsus bir hâli vardir.

Kalemtraşların başlıca, küt, selvi**, cam kırığı, söğüt yaprağı deni-

⁽¹⁾ Bidåatü'l-Mücevvid, Kalem Bahsi.

^(*) Bu kısmın bir diğer yaygın adı Tîg'dir. - U.D.

^(**) Servi ağacına, galat olarak halk Türkçesinde selvi denildiği mâlûmdur. Bu cins kalemtraşın ucu, servi gibi sivrildiği için böyle isimlendirilmiştir. – U.D.

1

li i il i

[1]

l

1 1 1 1

i i

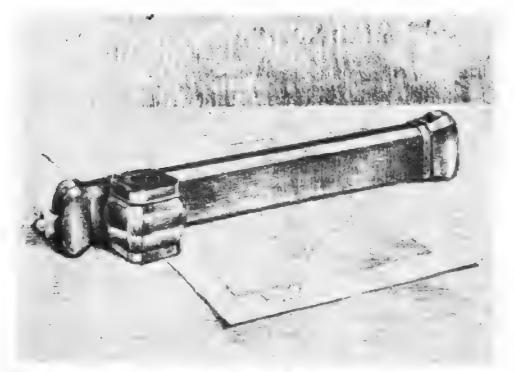
· I ii I

zeytinyağı sürüp çuha veya yün ile ve hızla sürte sürte cilâsını vermeye çalışmalıdır. Meraklı hattatlar, makta'larını husûsî mahfazalarda korurlar.

Makta'lar, umûmiyetle kamış kalem kesmede kullanılır. Kalın ağızlı kargı ve tahta kalemleri kesmeğe elverişli olmadığından, bunları düz ve sert bir tahta üzerinde kesip, ağzını mermer veya sert bir kâğıt veya cam üzerinde yazı yazar gibi sürte sürte, kesimini ayarlamak ve mümkün olduğu kadar keskin ağızlı olmasına dikkat etmek lâzımdır.

5 - HOKKA:

Hokka, içine kalem sokup, kâfi mıkdarda mürekkep almaya mahsus kabın adıdır. Divit, Mıhbere, Mecma', Furza, Demlik de derler. Divit'in künyesi Ümmü'l-Atâyâ'dır*. Farsça'sı Devât, Åme, Hâstan, Hâste'dir. Kapağına Şicab derler. Hokka, bunların hepsini îfâde eden bir tâbir olup, bizde Hokka ve Divit isimleri şöhret bulmuştur. Topraktan, cevizden, abanozdan, zeytin ve kuka ağacından, pirinç, gümüş ve altın gibi mâdenlerden yapılmış; âdî ve kıymetli birçok çeşidleri mevcuddur.

Resim: 131 — Üsküdar'lı Ressam Hoca Ali Rıza Bey (1858 - 1930) tarafından yapılan Divit resmi.

^(*) Tuhfe-l Hattâtîn'in 603, sâhifesinde geçen bu tâbir "lûtuf ve ihsanların anası" mânâsına gelir. Zîrâ hokka, karnında taşıdığı mürekkep ile kitap yazılmasına, dolayısıyle ilmin yayılmasına sebep olur. Onun için böyle isimlendirilmiştir. - U.D.

Bir kısmının, yalnız mürekkep konacak yeri vardır. Hokka asıl bunun adıdır. Bir kısmı, kalem koymağa mahsus kapaklı bir boruya merbuttur (Resim: 131). Bunlara da divit denir. Divit'ler. umûmiyetle pirinçden dökme sûretiyle yapılırdı. Bir de, kalem borusu hokkanın üstüne yivle takılıp çıkarılan bir çeşid vardır ki, bunlara da kubur denilirdi (Resim: 132). Bâzı kubur'ların üstünde Rîkdân¹ denilen, üzeri

Resim: 132 — Mâdenî (pîrînç) bir kuburun kapalı (solda) ve açılmış (sağda) şekli görülüyer. A) Rihdan, B) Rih, C) Hokka, D) Makta' ve kalemlerin içinde muhâfaza edildiği esas gövde (U. Derman Koleksiyonundan).

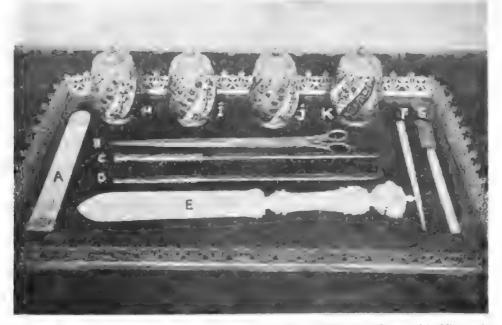
⁽¹⁾ Rîkdân Farsça'da "kum kabı" demektir. "Rıgdan" galatıdır. Arapçası Mirmele'dîr. Rihdan da denilir ki, bizde yaygın olan budur. Rîk, Farsça'da "kâf-ı fârisî" ile "rîg" gibi okunur. Rîh (رُحِيّن) de, "dökmek" mânâsına olan rîhten (رُحِيّن) masdarından emir sîgasıdır. Bu takdirde, rîkdan "dökecek âlet" demek olur. Bâzen, rîkdanlık ve rîhdanlık süretinde kullanılmışsa da yanlıştır. Tuhfe-i Hattâtîn'de (s. 623) kaydolunduğu üzere, kâtipler arasında bilinen ve kullanılan rîk, Manisa dağlarından toprak cinsi bir mâdendir. Bu kumu, siyah, mavi, pembe renge boyayarak rihdan'a koyarlar. Kâtipler, yazı yaş iken üzerine serperler, kum zerreleri suyu emer, mürekkebin mesâmâtı boşalır. Boşalan yerlere hava hükmeder ve su buharlaşarak yazı kurur. O devirlerde, bir nevi' kurutma kâğıdı vazifesi gören bu kumların yerine, altın gibi parlak mâden zerrelerinin kullanılmış olduğunu, pâdişahların, sadrâzamların ve devlet ricâlinin arşiv vesîkaları arasındaki yazılarında hâlâ parlayan parçacıklardan öğreniyoruz.

delikli ve kapaklı bir kutucuk bulunur. Bu kısım kuburları, arzuhâl kâtipleri ve mektep çocukları kullanırlardı*.

Hokkalar da birkaç türlüdür. Bir kısmının içi cam, dışı maden veya ağaç kaplı olur, kapakları sâbittir. Bir kısmı da topraktan, ağaçtan veya mâdenden yapılmış olup, sâbit ve vidalı kapaklı olanları vardır. Bir kısmı da mustatil (dikdörtgen) bir tabak içinde iki veya üç hokka ile bir rîkdan'dan ibarettir. Bunlara,

umûmiyetle Yazı takımı yâhut Hokka takımı denirdi ve resmî dairelerde kâtipler, mümeyyizler, müdürler kullanırlardı. Devlet ricâlinin ve pâdişahların daha teferruatlı yazı takımları, san'at değerini haiz olduğundan, müzelerimizde bâzı çeşitlerini bugün de görmek mümkündür (Resim: 135).

Hokka, divit ve kubur'larda, mürekkebin konulduğu haznenin iç kısımları cilâlı değil ise, bu kısma çam sakızı ile balmumundan ateşte hal-

Resim: 135 — Sultan Reşad'ın yazı takımı: A) Makla', B) Kâğıd makası, C-D) Ağzı mahfazalı kamış kalemler, E) Kâğıd bıçağı (fildişi), F) Mürekkep karıştıracağı (fildişi), G) Kalemtraş (kesici kısmı meşin mahfazalı); H-İ-J-K) Muhtelif renkte mürekkepler için hokkalar (Türk-İslâm Eserleri Müzesinden).

^(*) İçi boş, dar ve uzun, bir veya iki ucu açık, silindir biçimi (üstüvânî) kaplara kubur denir. Meselâ, eskiden okların içinde muhafaza olunduğu kutunun adı da "ok kuburu"dur. Mâdenî divit'lerin, hokkası yanda çıkıntılı olmayan, dibine vidayla bağlanan şekilierine de, bir ıstılah olarak kubur denilmiştir. Aslında bu, dıbinde hokkası bulunmayan, yalnız kalem mahfazası olarak kullanılan üstüvânî kutular için yerinde bir tâbir olurdu. Ancak, dilimize böyle yerleşmiştir. Kuburların mâdenî olanlarından başka, üzerleri lâke tezhibli yapılanları veya fildişinden oyularak hazırlananları vardır (Resim: 133 - Renkli). Sandık veya kutu biçimindeki köşeli kalem mahfazaları (Resim: 134 - Renkli) ise, Kalemdan (= Kalemlik) adıyla diğerlerinden ayrılır. - U.D.

1 1 1 1 1 1

1 1

1 1 1

1

I

the state of the s

1 1

1 r r r

I

1.1

1

I

1

1

I and the second

1 1 1 1 1

1

1 1 1

1.1 Ш

1

1.1 1 1

1.1 1.1

1.1.1 1 1

ا ا ا،

1.1 1 1

ıl lı

- ' I H

i li i i i i i i i -I I 1

1 1 1.1

1 1 1 1 1

1

1 1

The state of the s

I

1 1 1

1

1

1

lı

1 1

It t 1

1 1 1 · · · 1 1 1

1 1

1 1

1

1 1 1

1

1 1

1

1 1

1 1 1

Y relations in the state of the

1 3 I

D - KAĞID RENKLERİ:

Hattatlıkta kullanılan kâğıdların renkleri hakkında tam bir kadro vermeğe imkân olmamakla beraber estetik bakımından en çok kullanılanları sekiz gruba ayırmak mümkündür:

- 1 Beyaz: Şeker renk, çiğ renk, süt beyaz.
- 2 **Sarı**: Kanarya sarısı, saman sarısı, altın sarısı, açık krem, krem, koyu krem, bal köpüğü, açık kavun içi.
- 3 Kırmızı: Toz pembe, gül kurusu, kiremidî, nar çiçeği.
- 4 Yeşil: Açık yeşil, filizî, çimenî, zeytûnî, limon küfü, çağla rengi, neftî.
- 5 Mâî (mavi): Açık mâî, gök rengi, süt mavisi.
- 6 Kahverengi: Açık kahverengi, toprak rengi.
- 7 Siyah: Parlak, donuk, a-cık, koyu,
- 8 Karışık: Kumlu, dalgalı, kirli, ebrûlu.
- E KÁĞID BOYAMA USÜL-LERİ:

Beyaz kâğıdlar, hamurları ne olursa olsun, nebâtî ve mâdenî boyalarla latîf ve çeşitli renge boyanabilirler. Bu hususta başlıca iki usûl yardır:

I — Banyo usûlü: Ihlamur, çay, safran, kök boya, tütün, saman, soğan kabuğu, kına, ekşi nar kabuğu... gibi renk veren nebatlar, ayrıca suda kaynatılır, rengi çıktıktan sonra, bir mıkdar şap koyup tekrar kaynatılır ve kâğıdlar, bu suyun içinde ılık ılık banyo edilir.

II — Sürme usûlü: Eğer boya toz halinde ise veya mâdenî boya ise, mermer üzerinde bir mıkdar keskin sirke ile karıştırılıp destesenk* (Resim: 137) ile iyice ezdik-

Resim: 137 — Deste-senk. a) Elle tutulan kısım, b) Ezici kısım (U. Derman Arşivinden).

ten sonra, nişasta veya kola, pelte halinde pişirilerek buna karıştırılır. Soğuk veya ilik ilik süngerle veya pamukla veya el ile kâğıda yedire vedire sürülür.

Boyanmış kâğıdları güneşte ve çok sıcak yerlerde kurutmamalıdır. Mümkün olduğu kadar gölgede kendi kendine kurumalıdır. Düzgün durması için de, nemlî iken üstüste viğmalıdır.

III — Diğer usûller: Kilis'li Muallim Rif'at Bilge, tashih ve tertib etmiş olduğu "Gülzâr-ı Savab"ın nihayetine, kütüphânelerde gördüğü kâğıd boyama ve renk vermeye dair usûlleri ilâve etmiştir. Bunları süzerek kaydediyoruz:

^(*) Boyaları, düzgün bir mermer üzerinde ezmek için kullanılan ve elde tutulabilecek şekilde mermerden yapılan pratik bir el presi. Boyayı ezen alt yüzü muhaddeb (dış bükey) olur ve kullanıla kullanıla bu kısım düzelir (Resim: 137). Cam üzerinde az miktarda boya ezmek için, ince boyunlu sürahilerin cam kapakları da kullanılagelmiştir. - U.D.

1 |

ı

i I

1.1 ı

h

٠,

ılı . 11

ıl

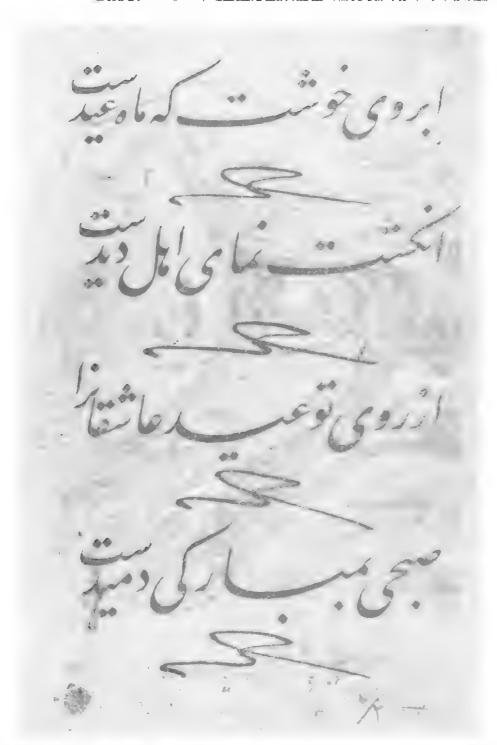
ı

ılı 1 1 1 1 1 11 1 lı

· — —

1

· I

Resîmi 138 — Yesârîzâde Mustafa İzzet Efendi tarafından hafif ebrû'lu bir ta'lîk kâğıdı üzerine yazılan ta'lîk mürekkebât meşki (U. Derman Koleksiyonundan).

Resim: 139 — Necmeddin Okyay'ın, üzerinde ta'lîk ile "Bu, Rabbimin fazlından" meâlindeki âyet bulunan Yazılı Ebrû'su (N. Okyay Koleksiyonundan).

tâdın, ebrû kâğıdı yaparken vücûde getirdiği kendi yazısından birkaç örneği (Resim: 139), (Resim: 140) ve (Resim: 141-Renkli) de görüyoruz, Bunu nasıl yaptığını görmemekle beraber, şöyle tahmin ediyoruz:

1 — Yazıyı bir kâğıda yazıp, ucu keskin bir bıçakla etrafından oyup çıkardıktan sonra, ebrû yapılacak kâğıdın üzerine zamk ile yapıştırmak ve ebrûlu suya kapayıp kaldırdıktan sonra bu yapıştırılan kâğıdı çıkartmak.

2 — Yazıyı hafif zamk ile ebrû yapılacak kâğıda yazıp, kuruduktan

sonra ebrûlu suya kapayıp kaldırmak.

Bu satırları yazdıktan sonra üsladdan tahkik için kendisine bir mektup yazmıştım. Bir sene sonra verdiği cevapta bu yazdıklarımı te'yid ve tasdik ediyor; aynen şöyle diyordu: "Yazılı ebrûyu ilk yapma-ya başladığım zaman, nevregenle" oyup zamk ile kâğıda yapıştırıyor idim. Bu yapışık kısım, teknede biraz durunca rutubetlenip kendini gevşetiyor, oyma yazılar teknede kaldığı gibi, kâğıdın yazılı yerleri de boş kalıyordu. Sonraları, zamk ile kâğıda doğrudan doğruya yazıyı yazıp tekneye koymaya başladım.

la meşgul olmağa başlamıştır. Kitabın sonuna eski ve yeni ebrûculardan örnekler (Resim: 143-144-145-146-147-148-149-150-151-152 - Hepsi renklidir) vererek, ilâve olunacak bahisleri "Zeyl" kısmına bırakıyoruz. - U.D.

^(*) Kâğıd ve deri oymak için kullanılan, ucu çok keskin, eğri bir bıçak (Resim: 142). - U.D.

Resîm: 140 — Necmeddin Okyay'ın ta'lîk hattı île Yazılı Ebrû'su: ALLAH (U. Derman Koleksiyonundan).

Biraz durduktan sonra, zamkla birlikte boyalar teknede kalıyor. Bu daha rahat ve daha güzel oldu ve bunlara Süheyl (Ünver) Bey oğlu-

Resim: 142 — Nevregen. Aslının boyu 10 cm.'dir (Necmeddin Okyay Koleksiyonundan).

muz, îcâdım olmak dolayısıyla Necmeddin Ebrûsu adını taktı. Mes'ele bundan ibarettir."

Ebrû kâğıdının yapılmasına gelince: Ta'lîk hocalarımdan Rifâî Şeyhi hattat Abdülazîz Efendi (1870 - 1934) merhumun târifine göre söyledir:

Bunda başlıca beş safha vardır:

1 — Büyükçe ve yayvan bir kab içine yarım kilo kadar kitre*, üç kilo kadar su ile beraber bir gece bırakılır, arasıra bir sopa ile karıştırılır. Kitre suyun içinde şişerek erir ve koyulaşır. Buna boza kıvamına gelinceye kadar su ilâve olu-

^(*) Kitre, Anadolu'da yetişen muhtelif Astragalus (Geven) cinslerinin gövdelerinden sızıp havada katılaşan, beyaz renkli plâka veya şeritler halinde bulunan, yapışma kabiliyeti az olan; eczacılıkta, kozmetikte ve dokuma sanayiinde kullanılan bir zamk cinsidir. - U.D.

: 1.1

- I

ı li 1 11

11 11 · 1 1 1 1 1 1 1

1 1 1 1 1 1 1 - 1

1 I I 1 1

1 1 1 111

-- 1 1 1

1 1 1 1

1.1 1 -1 I = I1

Ι..... 1.1 1 1 1

1

at a compared to the form of t

. .

1 1

 $_{1}$ $_{1}$ 1

111 11

1

 $1 \qquad \qquad 1 \qquad \qquad 1.1$

1 1 1.1

li

1 1 1 1 · 1 1

I 1 1 1

.1 1.1 1 1 - 1

t i il - 1 1

1 1 ıl

1.1 Ιı 1 - 1

ılı 11

1

1 1 1 1 1 1 1 1 1

1 tlt i

1 1

ı ılı

I

1

1 1 1 11

1

1 1 1 1

ı

11.11 1 · 1 1 1 1

ile i i Liti i i i

Resim: 153 — Çakmak Mühre (Hattat Hulûsî Efendi'nin olup, şimdi İ.Ü. Cerrahpaşa Tıp Tarihi Enstitüsü'ndedir).

Bir kâğıd, mührelemeden önce iki yüzü başa sürülerek yağlanır*, sonra mühre taşının veya tahtasının üzerine konur. Mühre de başa sürüldükten sonra kâğıd üzerinde olanca kuvvetle sürte sürte ileri geri yürütülür. Sonra diğer yüzüne geçilir. Mührelerken en çok dikkat olunacak husus, kâğıdın başa iyi sürülerek yağlanmış olması ve mührelerken kâğıdın serbest bırakılıp el

Resim: 154 — Cam Mühre. Aslının boyu 12 cm.'dir (U. Derman Koleksiyonundan).

Resim: 155 — İcâbında Mühre olarak kullanıları Deniz Kulağı (U. Derman Arşivinden).

ile kat'iyyen tutulmamasıdır. Aksi takdirde mühre kâğıdda çizgiler yapar, buruşturup yırtar, hattâ kâğıdı yakar.

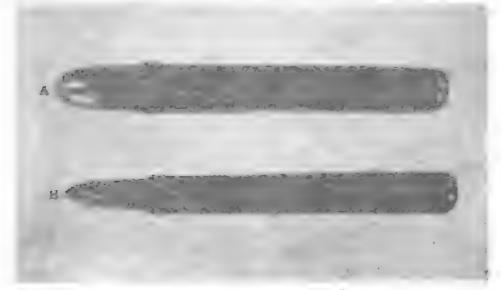
Mürekkeple yazılmış herhangi bir yazı üzerine ince bir saman kâğıdı —başa sürüldükten sonra konup bunun üzerinden mührelenirse mürekkebin fazla kabarık tarafları düzlenir.

^(*) Mührelenecek her bir åhârlı kâğıdı, mührenin kaymasını temin etmek için; insanın, kafasına veya tabiî yağlı cildine sürmesine pratikte imkân yoktur. Bu usûl, küçük boyda ancak birkeç aded âhârlı kâğıda tatbik olunabilir ve daha iyisi, kafaya veya yağlı deriye sürülmüş bir bez parçasının kâğıdlar üzerinde önceden şöyle bir dolaştırılmasıyla olur. Büyük ve çok sayıda kâğıdlar için, evvelâ kuru sabuna sürülmüş bir çuha parçasının kâğıdlar üzerinde hafifçe gezdirilmesi ve kayganlık sağlandıktan sonra mühreleme ameliyesine başlanması îcâbeder. – U.D.

- 4 Altın mühreleri: Buna zermühre veya mıskale* derler. Altınla yazılmış yazılarda veya sürme süretiyle yapılan altın işlerinde altının matlığını gidererek düzeltmek ve parlatmak için akîkden, Süleymânî taşından, yeşimden, Yemen taşından yapılırlar. Başlıca iki türlüdür:
- a) Bâdem şeklinde olup uç tarafı biraz daha yassı ve kenarları keskincedir. Ucun mukabil tarafı mâdenî bir yuva içine sıkıştırılmış ve bu mâdene fildişinden veya mâdenden, yâhud ağaçtan 10-15 santim uzunluğunda ve parmak kalınlığında bir sap takılmıştır (Resim: 156). Bu çeşit mühreye "bâdemî mühre" yâhud "yassı mühre" tâbir olunur.
- b) Ucu kartal gagası gibi eğri ve sivrice olduğundan kartal burnu veya sivri mühre** denir. Yassı mühre, önce kafaya veya yağlı cilde sürüldükten sonra, altın üzerinden sürterek ileri geri yürütülür***. Sivri mühre de, ötekinin başaramadığı ince ve çukur yerlerdeki altın zerrelerini parlatmak üzere, târif vechile yürüterek kullanılır.

K - KAĞID KESME USÜLÜ:

Bir kâğıdı doğru ve düzgün kesmek, biraz da alışmaya bağlıdır. Hele, kesilecek kâğıd enli ve uzun olursa; bir ucundaki birkaç mm. eğrilik, diğer ucunda büyük bir çarpıklığa sebep olur. Bunu gidermek için, kâğıdın eninden veya boyun-

Resîm: 156 — Süleymânî taşından yapılmış Zer-mühre. A) Üstten, B) Yandan görünüşü (U. Derman Koleksiyonundan).

^(*) Mıskale kelimesi Türkçemizde Mazgala'ya dönmüştür. - U.D.

^(**) Bunun daha yaygın ismi **Tırnak Mühresi**'dir. Bulunmadığı takdirde, eski kalemtraşların saplarının parlak ve cilâlı uçları da, vaktiyle bu maksadla kullanılırmış. - U.D.

^(***) Bu usûlde altın çok parlak olur. Eğer mat olarak parlatılmak isteniyorsa üstüne saman (karamelâ) kâğıdı konularak onun üzerinden mührelenir. Bilhassa altın sürme usülüyle yapılan zer-endüd yazılar, bu şekilde mat olarak parlatılır. Zermühre, parlatılacak yer üstünde kısa hareketlerle ileri-geri ve sağa-sola sürtülerek kullanılır. - U.D.

. The second of the second of

1 1 1 1 1 1 I

1

1 1

1 1 1

l I It i i

11 1 1

1 1 1 1 1 1 1 1

 b) Kalın kâğıdları ve mukavvaları kesmekte kullanılan mücellid veya saraç makasıdır.

10 - ALTLIK:

Yazı yazarken kâğıdı buruşturmamak, kalemi yürütürken ele akıcı bir dayanma noktası sağlamak ve bu sâyede rahatlık ve kolaylık içinde yazmak ıçin, ne pek yumuşak, ne pek sert, ne ağır, ne de pek hafif olmayan orta halli bir altlık üzerinde yazılması tavsiye olunagelmiştir. Sülüs ve nesih gibi küçük ölçüdeki yazılar için kullanılan altlıkların boyları umûmiyetle 20-25 cm., enleri 15-20 cm., kalınlıkları yarım cm. kadar olup içinde yapıştırılmadan üstüste konmuş kaba kâğıdlar bulunur". İki yüzü meşin veya ebrû kâğıdı (Resim: 158) kaplanmıştır. Büyük yazılar için mukavva kullanmak daha elverişli olur.

11 — TEBEŞİR, ÇUHA VE EL KÜRKÜ:

Kâğıdın veya kalemin yağını almak, mürekkebi kolaylıkla ve bir kararda akıtmak, kalemin kâğıda iyice yapışmasını kolaylaştırmak ve âhârdan mütevellid çizgileri gidermek için kullanılan tebeşir, gayet kaba olmalı ve kumlu olmamalıdır. Bu iş için, üzerine tebeşir sürülmüş küçük bir çuha, kâğıdın yazılacak yerlerinde dolaştırılır. Kalemi, mü-

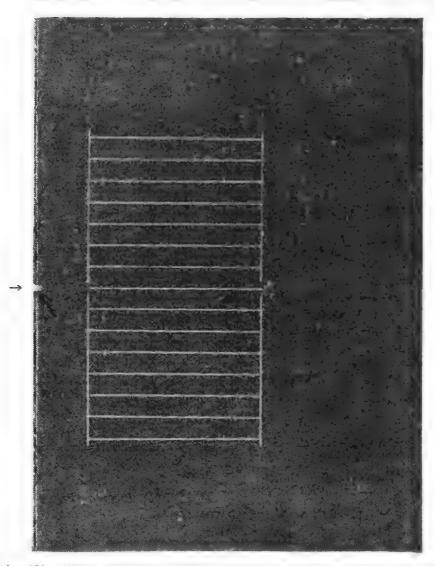

Resim: 158 — Hatlat Sāmi Efendi (1838 - 1912) nin yazı altlığı. İki yüzü Ebrû'lu olup aradaki kaba kâğıdlar bir meşin parçası ile tutturulmuştur. Resimde, altlığın kaldırılan ucunda bu tutturulma şekli görülüyor (U. Derman Koleksiyonundan).

^(*) Daha tafsîle muhtaç olan altlık bahsi "Zeyl"de ele alınacaktır. - U.D.

-

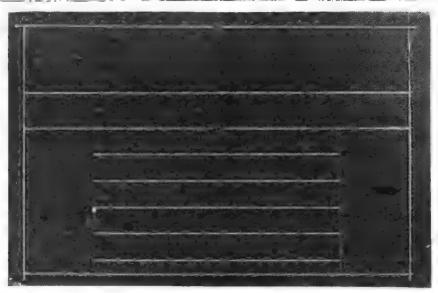
1 1 1 .

Resim: 159 — Hattat Şevkî Efendi (1829 - 1887) nin Mushaf Mıstarı Beyaz renkli görülenler, gerilmiş ibrişimdir. Sâhifelerin muvazenesini sağlayan yarık, ok işaretiyle gösterilmiştir (U. Derman Arşivinden).

ni her iki yaprağa çıkarmak olur. İkinci yaprağı mıstarlamaya geçerken mıstarın yarık yerini bu iz üzerine getirince, iki sahife arasında muvazene sağlanmış olur.

Fakat, hemen kaydedelim ki mıstarın hat san'atında rolü ikinci derecededir. Yazının, harf ve kelimelerin kendi mıstarlarını, yâni satıra dizilirken tâkib etmeleri gereken sıra çizgisini bilmedikçe, mıstardan gereği gibi istifade edilemez. Bu hususların îzâhı, yerlerinde ayrıca görülecektir.

Resîm: 160 — Hattat Şevkî Efendi'nin sülüs-nesîh kıt'a mıstarı. Bu mıstar, (Resim: 104)'dekî Şevkî Efendi kıt'asıyla karşılaştırılırsa, lüzum ve vazifesi daha iyi anlaşılır (U. Derman Arşivinden).

13 - DİĞER LEVÂZIM:

Hattatları üçüncü derecede alâkadar eden bâzı şeyler daha vardır ki, bunları da "Tuhfe-i Hattâtîn"den naklederek veriyoruz:

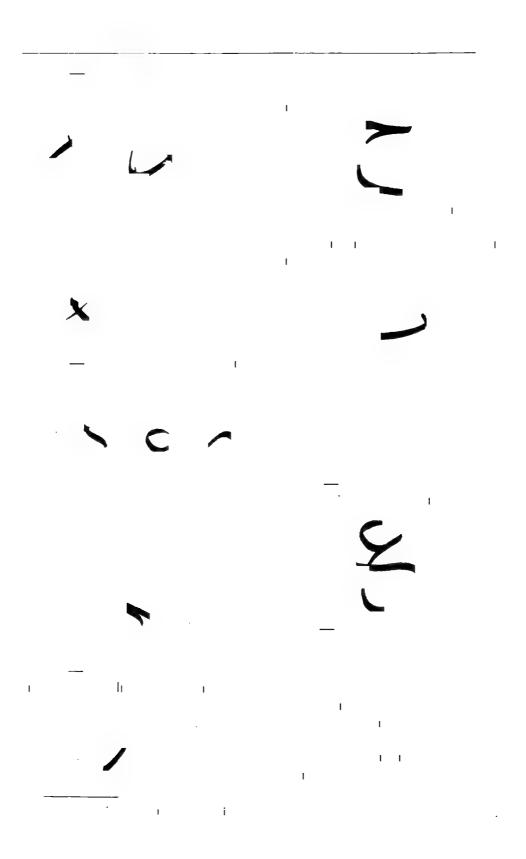
- 1 Mibred (ميئرگه) : Eğe ki, Sühân (سوهان) da derler. Kalemin eğelenecek yerlerini eğelemede kullanılır.
- 2 Mibzele (مبتركة) ; Mürekkep süzecek âlet ki, keçe veya çuhadan olur.
- 3 Micesse (ﷺ): Balmumu mahfazası ve mum koparma âletidir.
- 4 Mihrede (عِرْدَهُ) : Divit temizleme âletî.
- 5 Mifreşe (مفْرَتُهُ) : Divit'in içine döşenen örtü ki ekseri-

ya çuhadan olur. Kalem ve Kalemtraşın bozulmaması için konur.

- 6 Medâk (مَدَاك) : Surh, zırnık vesâire ezmek için düz bir taşlır. Somâkî ve mermer de denilir.
- 7 Mifkek (منفكك) : Açılması zor olan şeyleri açmaya yarar kıskaç gibi bir âlettir, mifekk (منفك) de denilîr.
- 8 Mikleme (مقلَّمهُ) : Kalemdân da denir, yontulup kesilmiş kalemleri muhafaza için kullanılan mukavva veya mâdenî yâhud tahta kutu.
- 9 Mikşat (مكشط): Kalemin kabuğu vs. soymak için kullanılan bıçağımsı bir âlet.
- 10 Miksere (ميكسرَه) : Kesilmeyip ancak kırmakla bölünen ve

— >tam

1 1 11

11 1 1 1 -

l lr

I

1 1 1 1 1 1 1 1

I

I

- I - I - I - - - - - - - - - -

1 1 1 1 1 1

1 1

.

1

'

I ii i i

· — · — —

1 1

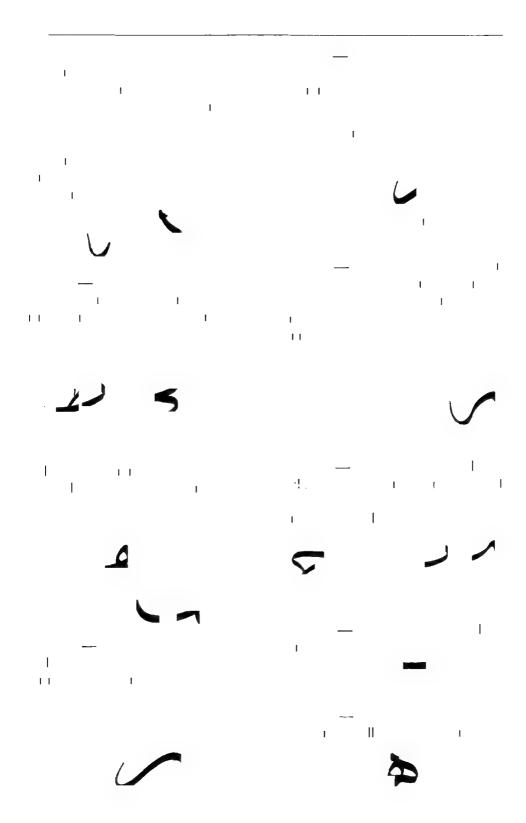
1 1

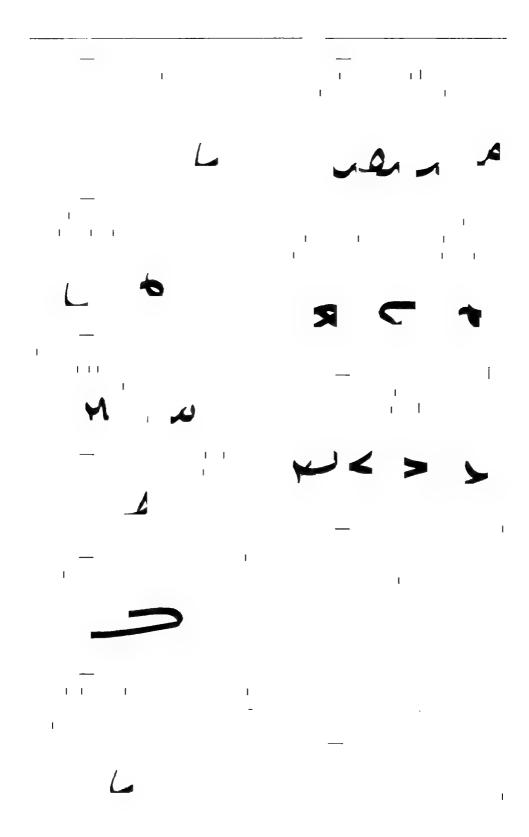
1 1 1

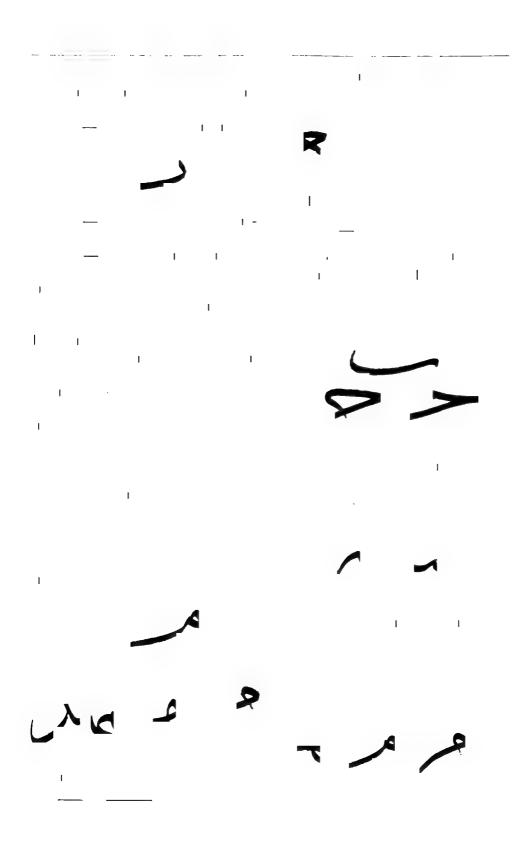
.

1 i

کب 1 1

•

بول ط لمل للمتل على على لىلا

Resim: 162 — Düz Yazıya Hattat Mahmud Celâleddin'in 1195 H. (1770) tarihli Sülüs hattı ile bir misâl:

"Gül gonceliğinde hår iledir, Âçılsa, bir özge yår iledir. Aslında, diken çeker azâbın; Faslında hekim alır gülâbın!"

Resim: 163 — Düz Yazıya Hacı Nûri Korman'ın 1359 H. (1941) târihli Sülüs hattı ile başka bir misât:

"Halk içinde mûteber bir nesne yok devlet gibi, Olmayâ devlet cihanda, bir nefes sıhhat gibi."

اختیار ملیجیب هیسیج اولورمیدم طبیب کرسله بدم عالمک بونجیب دواینردر دینی

Resim: 164 — Düz Yazıya Necmeddin Okyay'ın 1376 H. (1956) târihli Ta'lîk hattı ile bir misâl:

> "İhtiyârımla aceb ben hiç olur muydum tabîb? Ger bileydim âlemin bunca devâsız derdini!" (Devlet Güzel San'atlar Akademîsî Koleksiyonundan).

Resim: 165 — Düz Yazıya Celî Sülüs hattı ile bir misâl: Hattat Hâmid Aytaç'ın 1384 H. (1964) de yazdığı bir Âyet-i Kerime.

Resim: 166 — Hâmid Aytaç'ın yazdığı Celî Sülüs bir Ayet-i Kerîme istifi.

Resim: 167 — Neyzen Emin Dede'nin yazdığı Celî Sülüs bir Ayet-i Kerîme istifi.

Resim: 168 — Şefik Bey'in 1293 H. (1877) de Celî Sülüsle yazdığı "Muhyiddîn-i Üftâde" istifi (Üsküdar - Aziz Mahmud Hüdâyî Câmilnden).

Resim: 169 - Tähir Efendi'nin Cel? Sülüs hattı ile bir dua istifi.

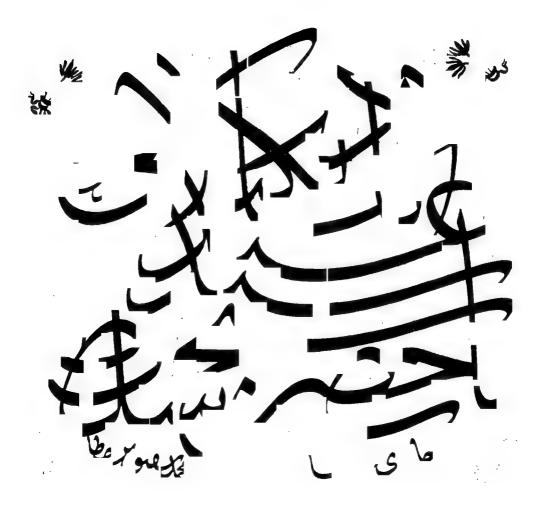
Resim: 171 — Sâmi Efendi'den 1320 H. (1903) târihli Celî Sülüsle Girift Yazı (Topkapı Sarayı Müzesinden).

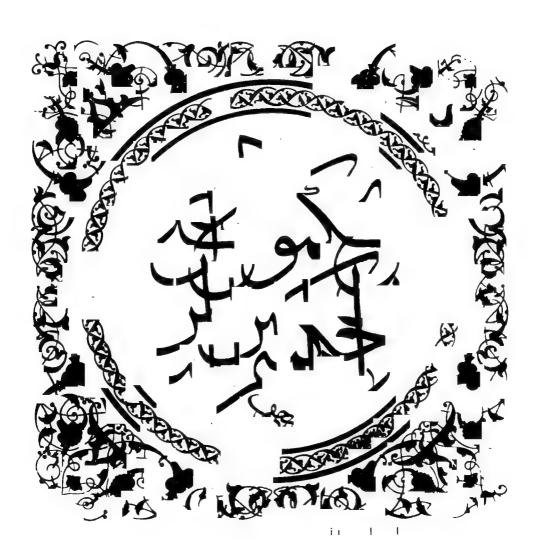

Resim: 172 — Sâmi Efendi'den 1321 H. (1904) târihli Celî Sülüsle Girift yazı istifi (N. Okyay Koleksiyonundan).

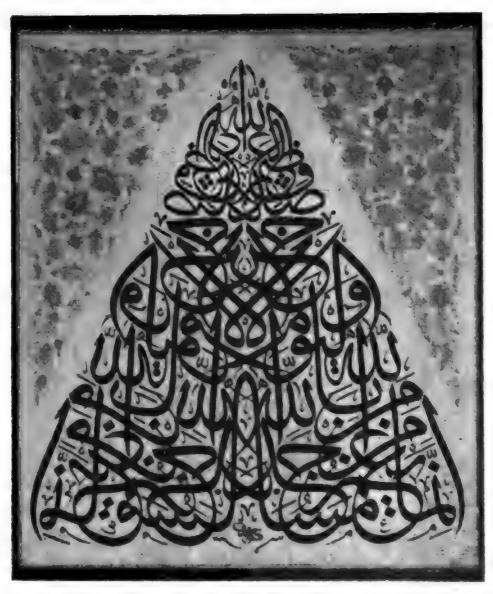
Resim: 173 — Sâmî Efendî'nin 1317 H. (1900) de Celî Sülüsle yazdığı Tâc şeklinde Merkez Mûsâ Muslıhüddin Girift îstifî (N. Okyay Koleksiyonundan).

ii to "f"

Resim: 177 — Hâmid Aytaç'ın —bir aynı Şişli Câmiinin kapısı üstünde taşa hâkkedilmiş olan— Celî Sülüsle Girift ve Müsennâ bir Âyet-i Kerîme istifi.

Resîm: 178 — Şefik Bey'in 1290 H. (1874) de Celî Sülüsle yazdığı Müsennâ istif (E. Hakkı Ayverdi Koleksiyonundan).

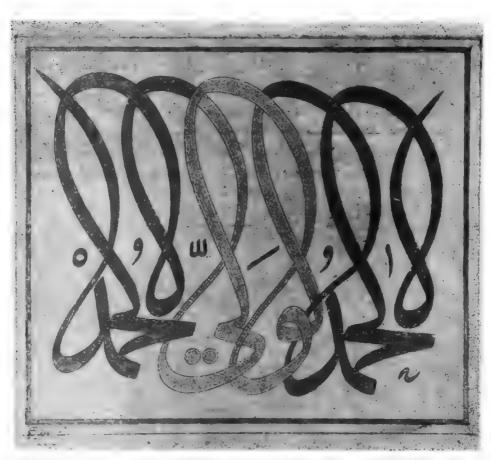
Resim: 179 — İsmâil Hakkı Altunbezer'in 1361 H. (1943) de Celî Sülüsle yazdığı Müsennâ "Yâ Şâfî" istifi (Dr. Aykut Kazancıgil Koleksiyonundan).

Resim: 180 — Abdülfettah Efendi'nin Celî Sülüsle 1275 H. (1859) de yazdığı Müsennâ Yazı Levhası (Bursa Ulu Câmiinden).

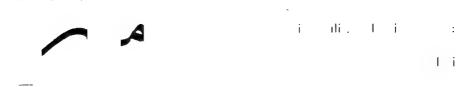

Resim: 181 - Ahmed-i Karahisârî'nin Multasıl Bosmelesi (Türk İslâm Eserleri Müzosinden).

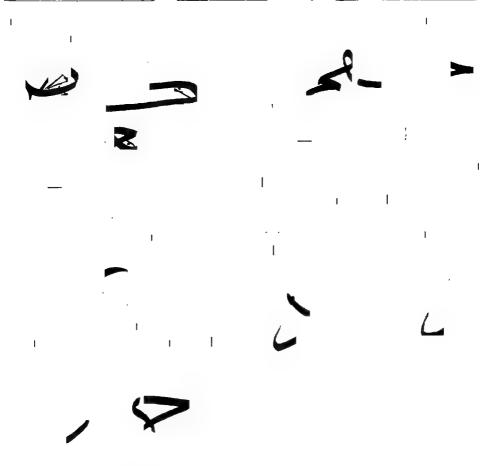
Resim: 182 — Ahmed-i Karahlsåri'nin bir başka Müselsel hattı (Türk-İslâm Eserleri Müzesinden).

— I li

- 11 1 1 1

t I

1 1 11

1 1

1

ri

Resim: 183 — Bir hattatın yazış tarzı Üstad Necmeddin Okyay'ın bu fotoğrafında görülüyor (U. Derman Arşivinden).

- 20 Yazının mıstarına (bu bahse bakınız) çok dikkat etmeli.
- 21 Bir harf veya kelimeyi yazarken, yazmayı istediği yerde kesmeyip, nerede kesmek îcâb ediyorsa; kalemi, kendisini, hareketini ve nefesini önceden ona göre hazırlamalı ve idâre etmeli.
- 22 Yazı tashîhine —veya tashîhli yazılacağına— göre kalem hareketlerini tanzîm ve idâre etmeli ve hiçbir yazıyı sonradan tashîh etmek fikriyle yazmamalı.

- 23 Kalem tutmayı ve kullanmayı iyi bilmeli ve melekeli olmalı.
- 24 Kalem ucuna gelen mürekkebin az veya çok oluşuna göre idâreli hareket etmeli.
- 25 "Bismillâh" deyip yazmaya başlamalı.

B — YAZININ MISTARI:

Bir yazıyı yazmaya başlamadan önce onun mıstarını, yâni harflerin satır çizgisi üzerine nasıl dizileceği-

1 1 il i I I 1 1 ے مو 1 1

į 1 $\begin{matrix} 1 & & 1 \\ 1 & 1 & & 1 \end{matrix}$ h 1 Ι,

1 1 1.1 1 1 lı 1 |

1 1 $\mathbf{1}$ 1

1 г

1 1 1 1 1 1 1 1.1 1 I т - 1 |

1 1 1 1 1 I 1 1 1 1

ه جریسه جی عسس کوه

N W P W W L

حيرج علا لماله لها محله محله م

مرر له جد مرح لخا

四年一里

me ekeer Heper

سارسفر ماقع سرے مرحمالس علم

عاطرها ما طوله سلا

Merennement 1,

وقص لحول < لم

رمے بدر بھر وولصر سلا

ع ر ععہ عدر ی و مرد مر ہما ما کا

ورسروري هم ممليرونها و

l' - i

1 I

1

_

1 1 1

1

1 1

1 1

· 1 · 1 1 1

ı

.

1.1

T I

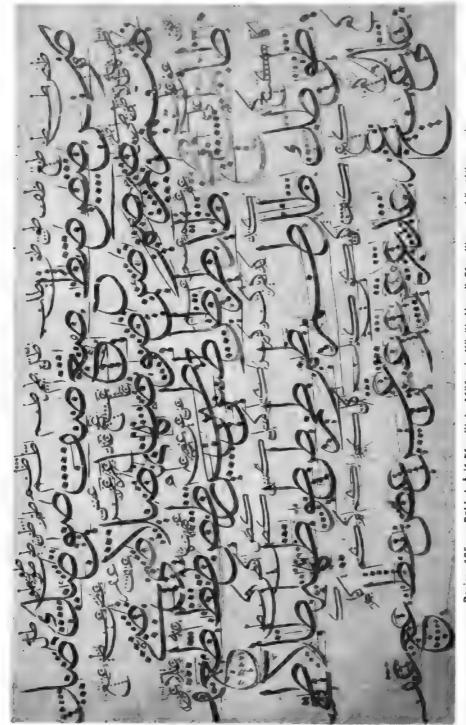

Resim: 194 — Hulúsî Efendi'nin, Sâmi Efendi'den ta'lîk hattını öğrendiği sırada, hocasına yazıp götürdüğü meşk (üst satır) ve Sâmî Efendi'nin yaptığı çıkarıma (alt satır) (U. Derman Koleksiyonundan).

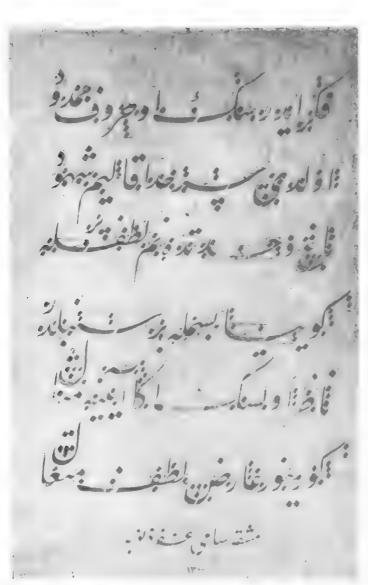
ların altına yukarıki resimde görüldüğü gibi doğrusunu yazarak tâlîmini gösterir, târîflerini de yapar. Bu çeşid tâlîme çıkartma tâbîr olunur.

Bir de, hoca (Resim: 195)'de görüldüğü gibi, yazdığı meşkin bir aynını bir kâğıda ceste ceste yazar ve harflerin tâlîmlerini gösterir ve târîflerini de îcâb ederse sifâhen yapar. Bu kısım tâlîme de tâlîm meşki tâbir olunur. Bunun çıkartmadan farki sudur: Cikartmalar, mevziî ve muvakkat olmakla berâber; daha ziyade, talebenin yazısındaki hatâ ye kusurları gösterip anlatmak maksadıyla yazılmış olduklarından, azçok bir husûsıyet arz ederler. Bâzen çok kaba, bâzen cok ince durumlar belirtilmiş bulunabilir. Kalemin hareketlerini daha iyi göstermek için, sırf su veya bu harfe mahsûs olmak üzere, kaleme bâzı hareketler vaptırılmış olur ki; bunda estetik husûsiyet ikinci safa atılmış, talebenin kalemi yürütmesini ve idâre etmesini sağlamak ciheti hedef alinmistir. Bu îtibaria, cikart-

malarda tälim mesklerinde görülmeyen husûsiyetler ve fevkalâdelikler yer almış bulunabilir. Tâlîm meşkinda ise talebenin kaabiliveti ve vazısındaki sakatlıklar nazara alınmaz. Meşkden ve çıkartmadan farklı olmak üzere, bir harf veya kelimenin, yâhud mesk muhtevâsının san'at gereğince alması lâzım gelen en esaslı şeklin ve durumun bütün îcâb ettirdikleri olmasa bile, çoğunu hakkıyle göstermek ciheti ön safda gefir. Bundan dolayı, "tâlîm meski, meşk'ın san'atkârâne bir plânı" demektir. Bu îtibarla, tâlîm meşkini yazmak, meşk ve çıkarıma yazmaktan çok daha güç olmakla beraber, san'at tekniği bakımından çok kıymetlidir. Talebe, bunları ilk zamanlarda bütün inceliğiyle kavrayamasa bile, zaman gectikce, belki de hayâtı boyunca, hattâ kendisinden sonrakiler için de faydalı olmak vasfını taşır. Yazı estetiğinin nasıl kurulduğunu anlamak isteyenler için, tälim meşkleri en güzel örneklerdendir. Bir sart ile ki, bunlar vük-

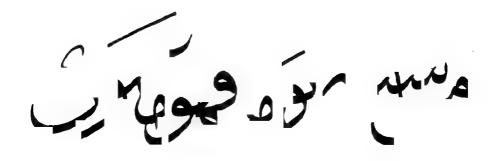
Resim: 195 — Bakkal Árif Efendi'nin Müfessir Küçük Hamdi Efendi'ye yazdığı tâlim meşki (Müellifin Koleksiyonundan).

Resim: 196 — Sâmî Efendî tarafından yazılmış ve tâlim ile meşki birleştiren bir ta'lîk mürekkebâtı (U. Derman Koleksiyonundan).

1 I I - I I 1 -1 | I 1 1 1 1

Maksad ve mevzû'un husûsiyetine göre, karalamada bulunmayan birtakım incelikler, müsveddede yer almış bulunursa da, bunları burada îzâha imkân yoktur. Müsveddenin karalamadan şekil olarak farkı; müsvedde karışık değil, açıktır ve bir hazırlık mâhiyetindedir. (Resim: 198)'de bir müsvedde örneği görüyoruz.

G - TEBYIZ:

Tebyîz "beyaz etmek, temize çekmek, temizce yazmak, müsveddeyi tekrar ve güzelce yazmak" demektir. Yukarıda târif olunan müsveddeye göre yazmak istenirse; bu da, müsveddenin üzerinden kalemle yazarak veya müsvedde üzerinden başka bir kâğıda kopya ederek yeniden yazmak; müsveddeyi iğneleyip başka bir kâğıda silktikten sonra tekrar kalemle yazmak; tara-

ma veya kurşun kalemle çizip fırça ile doldurmak; o müsveddeye baka baka doğrudan doğruya kalemle yeniden yazmak gibi usüllerle yapılabilir. (Resim: 199)'da Sâmi Efendi tarafından tek kurşun kalemle yazılmış celî sülüs bir yazının baş kısmı görülüyor. (Resim: 200) ise, kurşun kalemle hazırlanmış müsvedde üzerinden kamış kalemle yazarak vücüda getirilmiş orijinal bir levhanın fotoğrafıdır.

3 — YAZARKEN GÖZETİLECEK BÂZI ESASLAR:

A — KALEM TUTMA USŪLÜ:

Yazarken kalem tutmasını bilmek, ön safta gelen mühim bir mes'eledir. İmsâk-ı kalem denilen bu işi Yâkût ile İbn-i Hilâl "Bidâatü'l-Mücevvid"in "Kalem" bahsinde şöyle târif etmişlerdir:

Resim: 199 — Sâmi Efendî tarafından tek kurşun kalemle ve büyük bir maharetle yazıfımış Celî Sülüs bir yazının baş kısmı (N. Okyay Koleksiyonundan).

..

I

1

1

1 1 1

1 1 1 1 1

I I

1 1

1

1 1 1

1 · 1 1

1 11

1

Resim: 201 — Şevkî Efendî'nin sülüs-nesih Hilyesi (Topkapı Sarayı Müzesi - G.Y. 1336).

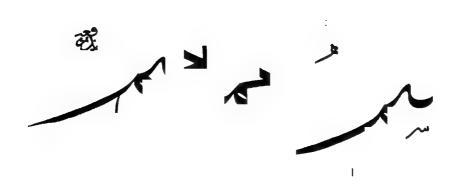
i '

1 1

. 1

-

I

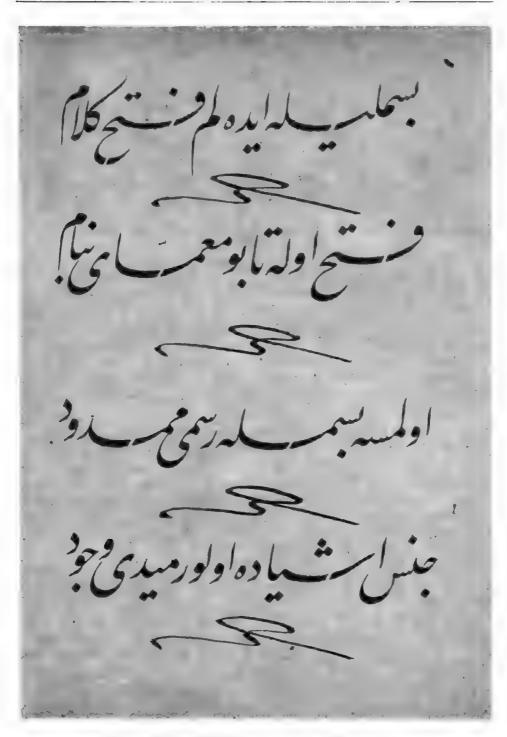
Ī

1

ı

ı

1 1 1

Resim: 203 — Hulûsî Efendi'den bir ta'lîk nümûnesi.

Resim: 204 — Müellifin sən'ətdə mümârese şartını olgunlaştırmaya müteveccih bir celi sülüs çalışması.

bulunan yazıları yazmakta zorluk çekmez; hattâ parmakları kesilse. kalemi bileğine bağlayarak da yazabilir. Nitekim "Hat ve Hattâtân"da kaydolunduğu üzere (s. 38), İbn-i Mukle, Abbâsî Halîfesi Râzî-Billâh zamanında, eli kesildikten sonra zındana atılmıs; varası iyilestikten sonra kalemi bileğine bağlayarak yine yazmıştır. Aynı kitapta kaydedildiğine göre (s. 121), Abdullah Vefâî (ölümü: 1141 H. - 1729) adında bir hattat, Sarây-ı Amire kitâbetinde iken, ayağı ve sol eli ile yazmağa cesâret göstermiş ve nazar isâbetiyle genç yaşında vefat etmistir.

Bu iki şartın netîcelerinden olan ve yazı estetiği ile çok sıkı alâ-kası bulunan kaleme hâkim olmak, kalem hakkı, kalem cereyânı ve meleke mes'eleleri üzerinde de biraz durmayı faydalı görüyoruz.

D - KALEME HAKIMIYET:

Hattatlığın ağırlık merkezi kaleme hâkim olmaktır. Sıkıntı içinde, şu veya bu vâsıtanın yardımı ile güzel yazı vücüde getirmek mümkün olsa bile; yazı, koltuk değneğine,

ikinci bir kalemle tashih görmeye muhtâc olur. Bundan kurtulamayan yazı da falsolu olmaktan kurtulmaz. Kalem, bilgi ve mümâreselerle san'atkârın elinde o kadar vumusamalı, o kadar seyyâl bir hâle gelmelidir ki, hem san'atkârın rûhu parmaklarından -irâdeli bir yumusaklik icinde— kaleme gecebilmeli, hem de bu sâvede kalem. Hz. Mûså'nın asåsı gibi bir nevi' havâtiyet ve irâdiyet kazanarak, geçtiği yerlerde elin, yani san'at rûhunun hakimiyetini bütün kudret ve ihtisâmı ile gösterebilmeli; icin ve dısın Fir'avunvârî tasallutlarına imkân bırakmamalıdır. Bu hâkimiyetin birinci alâmeti, yazıda görülen metânettir, (Resim: 201)'de görülen Sevki Efendi Hilyesi buna güzel bir örnektir. (Resim: 202)'de ise, bunun tamâmiyle aksini görüyoruz. Yazıda bir perîşanlık göze batar. Hareket canlılığı olmadığı İçin, göz üzerinde fazla durdukça, sert bir kaya avuçlarcasına olmasa bile, kurumuş bir yaprak avucluyormus gibi bir intiba' yasarız. Bu, ne yazıstan, ne de kaleme hâkimivetsizlikten: sâde-

1

T T

lili ii -

1 1

1 11 1-

1 1 1 1 1

il 11

1

1 1 1 1 1 1 1 1 .1

1 1 1 11 1.

1 1

1 1 1 1 1

1 1 1 1 1 1

1 1

· 1 1 1 1 -1

I .

I

1 1 1

ı ı l-

1

I 1 1

- l l ı ı

| = 1 | 1 | 1 |

1 1 1 rent to the second seco

1 1 .

I

· i 1

1 1 1

1

1 1'

1 1 ıl 1 1

1

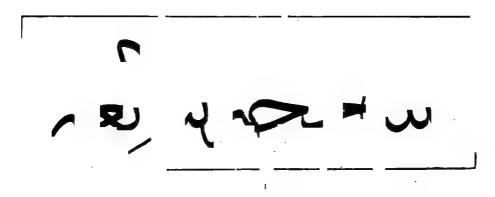
1

hl 1.1 1 1

1 1 1

1 1

1 1 1 h 1 1 1 1 1 1 1 I

I

1 1

1.1

1

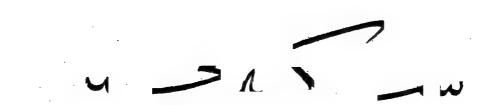
1 1 1 1 1 1 1 1

i i i i

1 []

1 L 1 1 1 1

1 1 1

li.

. I I I

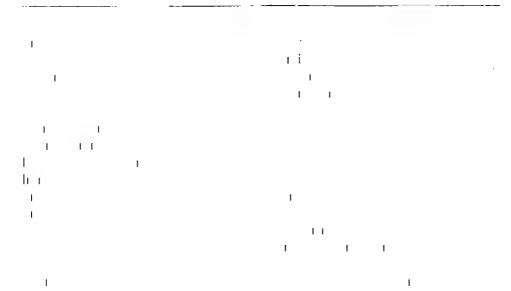
1

I 1 I

1

I

, ,

. In

1

I

I

I

100 K

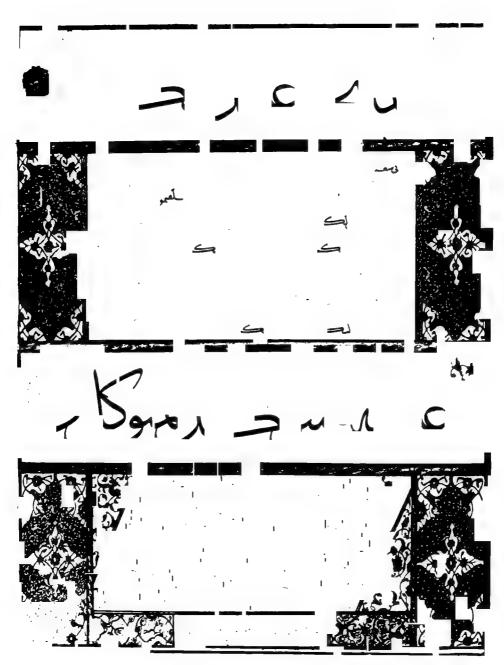
1 I

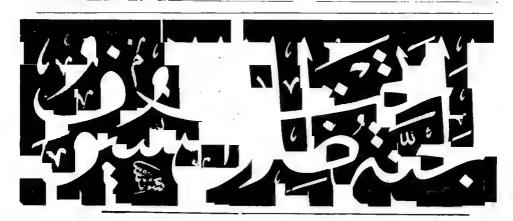
1 1 1

I .I..

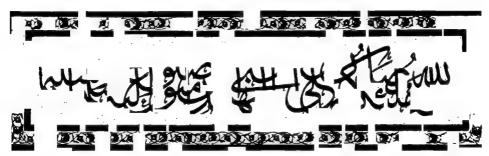
لعاله لا م لعر عرط عود علم الصائر

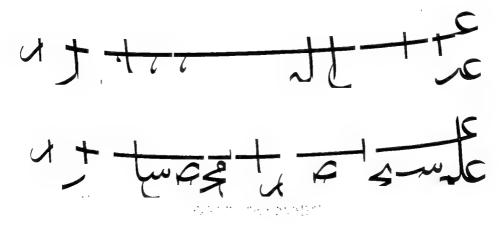

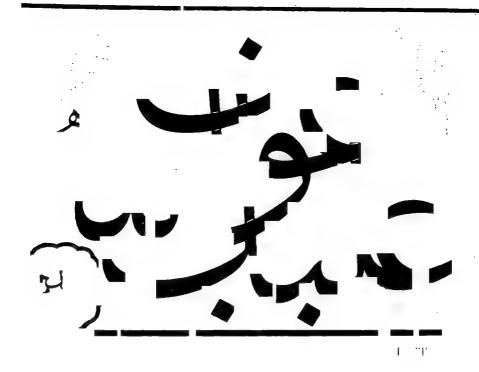
It "I

11 1111

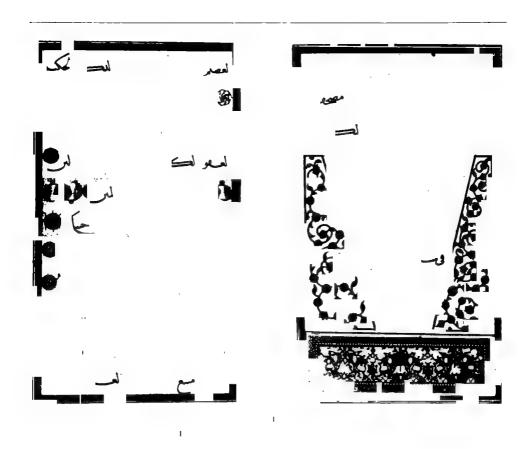

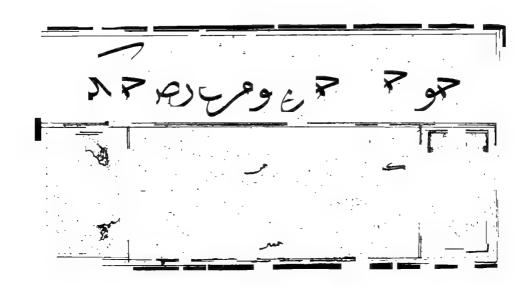
11 "1"

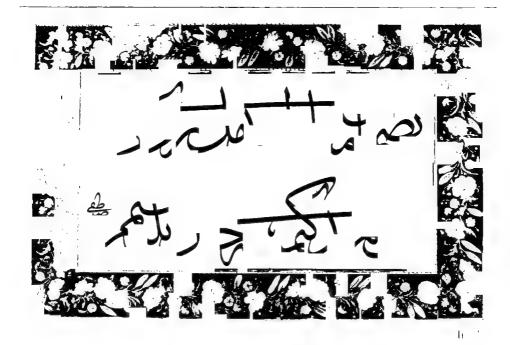

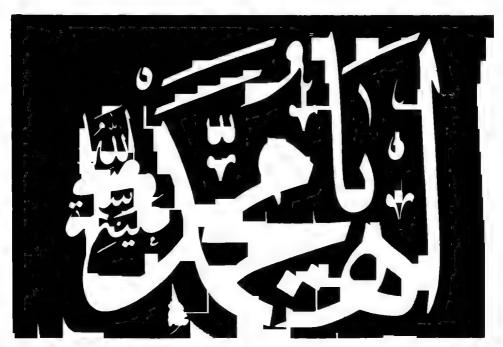

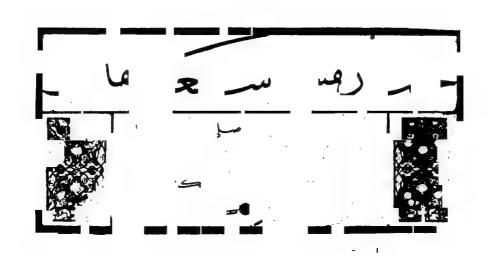

1 -

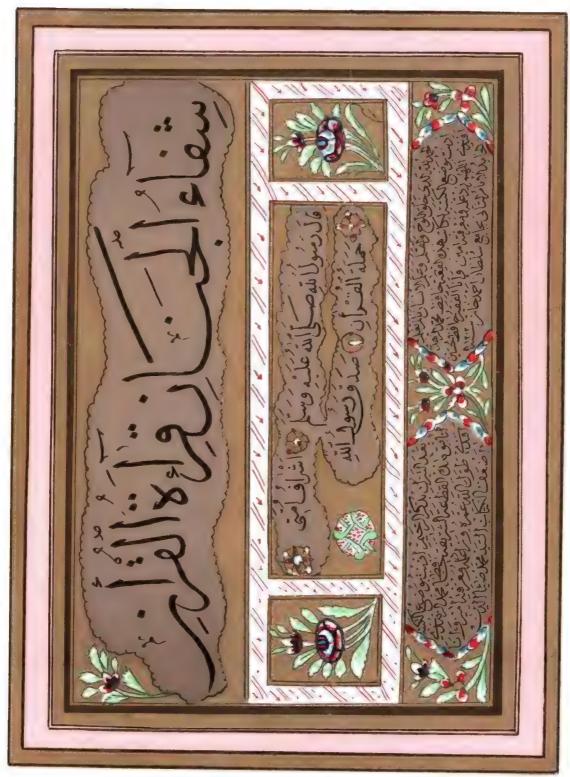

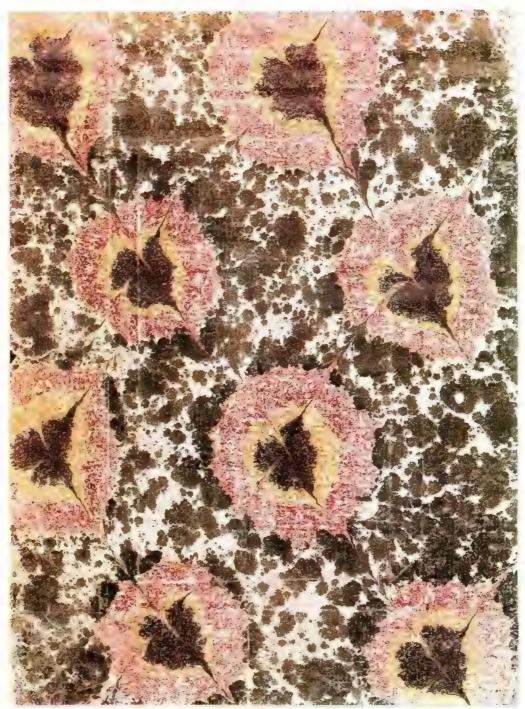
> 2 Ece ~1 > Ler R ألا هـ ىل

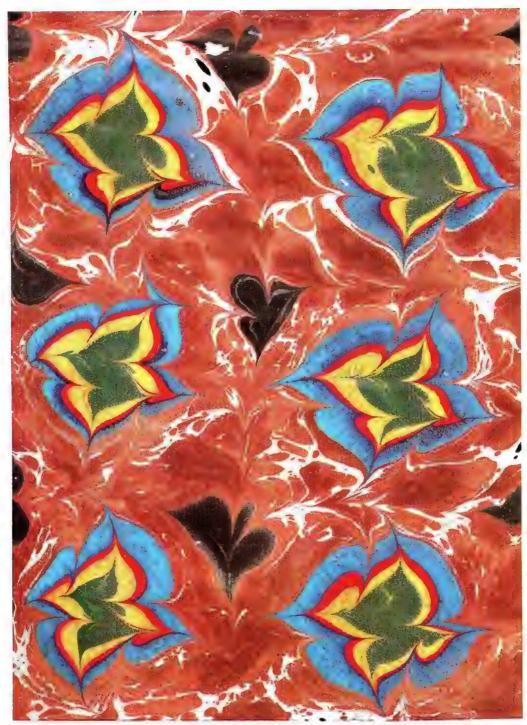

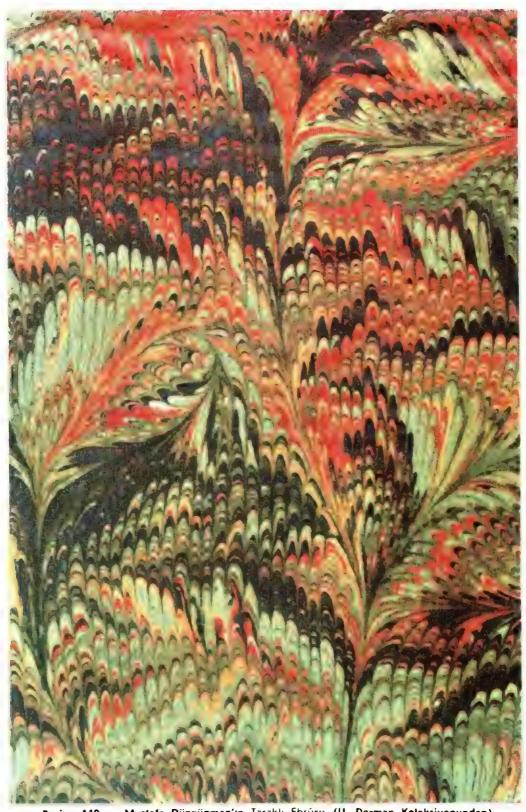
(M. Saim Yeprem Kolleksiyonundan.) Son devir huzur hocalarından Bâyezid Dersiamı Kalecikli H. Mehmed Zühdi (1287-1389 h.) (Atalık) efendiye ait bir icazetnâme.

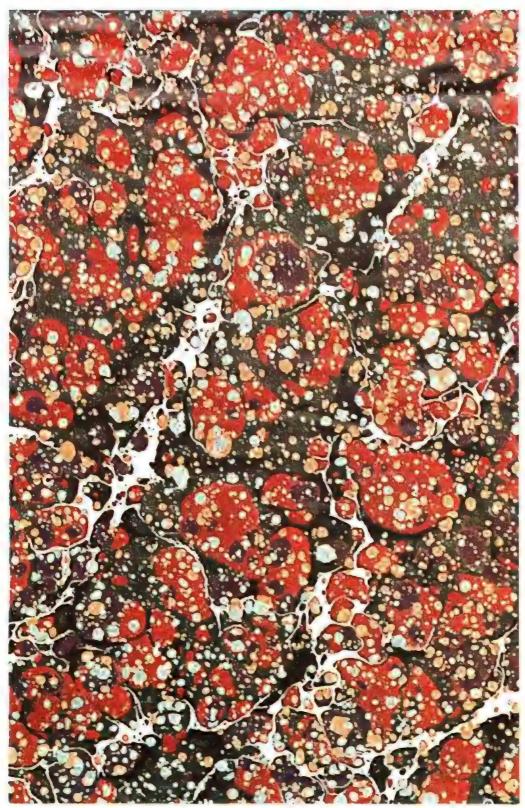
Resim: 147 — Hatib'in Ebrûsu (N. Okyay Koleksiyonundan).

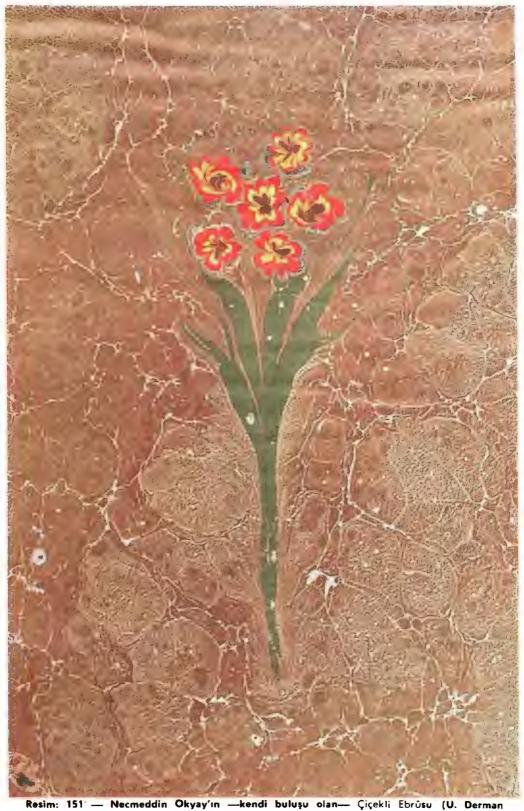
Resim: 148 — Hatib tarzında Necmeddin Okyay'ın Ebrûsu (N. Okyay Koleksiyonundan).

Resim: 149 — Mustafa Düzgünman'ın Taraklı Ebrûsu (U. Derman Koleksiyonundan).

Resim: 150 — Mustafa Düzgünman'ın Serpmeli Battal Ebrûsu (U. Derman Koleksiyonundan).

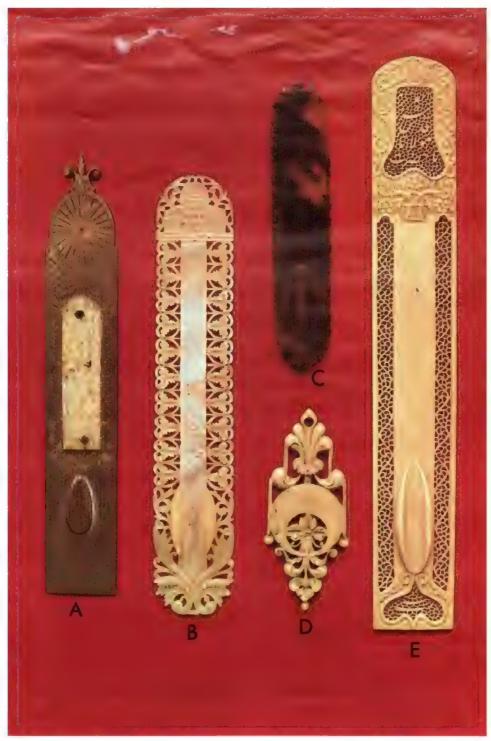
Resim: 151 — Necmeddin Okyay'ın —kendi buluşu olan— Çiçekli Ebrûsu (U. Derman Koleksiyonundan)

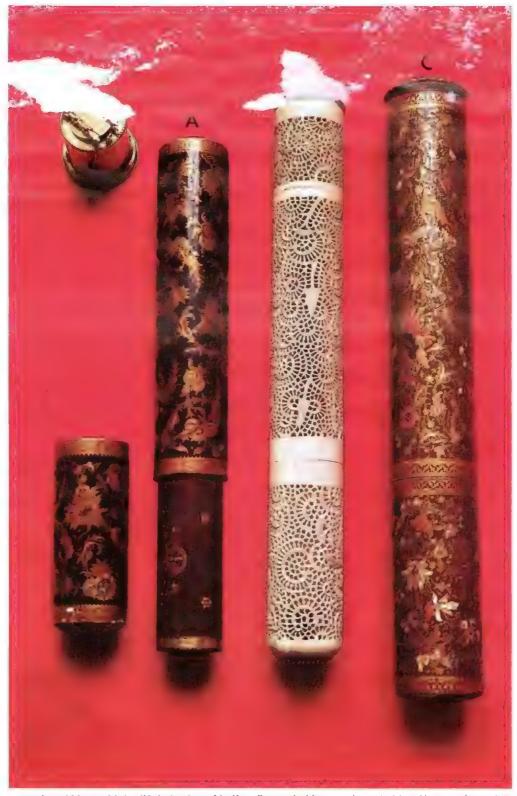
Resim: 152 — Mustafa Düzgünman'ın Lâle Ebrûsu (U. Derman Koleksiyonundan).

Resim: 157 — Muhtelif kâğıd makasları (Topkapı Sarayı Müzesinden).

Resim: 130 — Çeşitli makta' örnekleri: A) Mâdenî makta' (üstünde kalem kesilecek yer fildişidir), B) Sedef oyması makta', C) Bağadan yapılmış makta', D) Cep için yapılmış fildişi küçük makta', E) Mevlevî san'atkârlardan "Resmî" tarafından yapılmış fildişi oymalı makta' (Topkapı Sarayı Müzesinden).

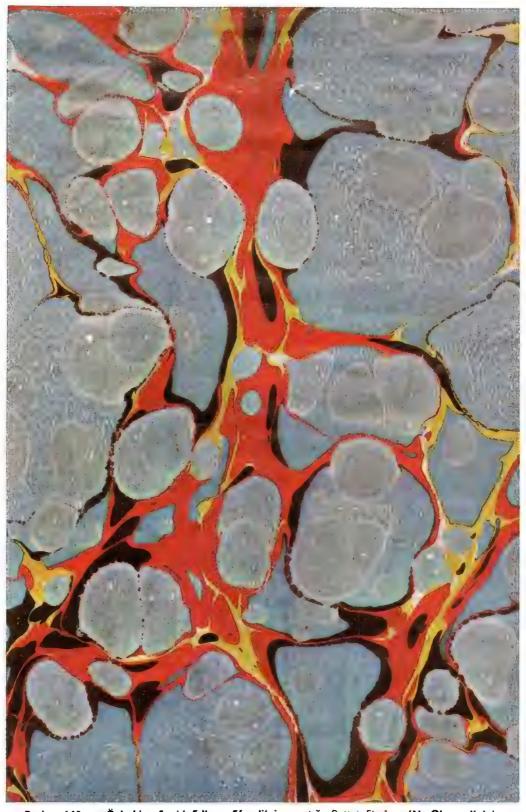

Resim: 133 — Muhtelif kuburlar: A) Kapağı ve hokkası açılmış halde lâke tezhibli bir kubur, B) Fildişinden oyma bir kubur, C) Kapalı hâliyle, lâke tezhibli bir kubur (Topkapı Sarayı Müzesinden).

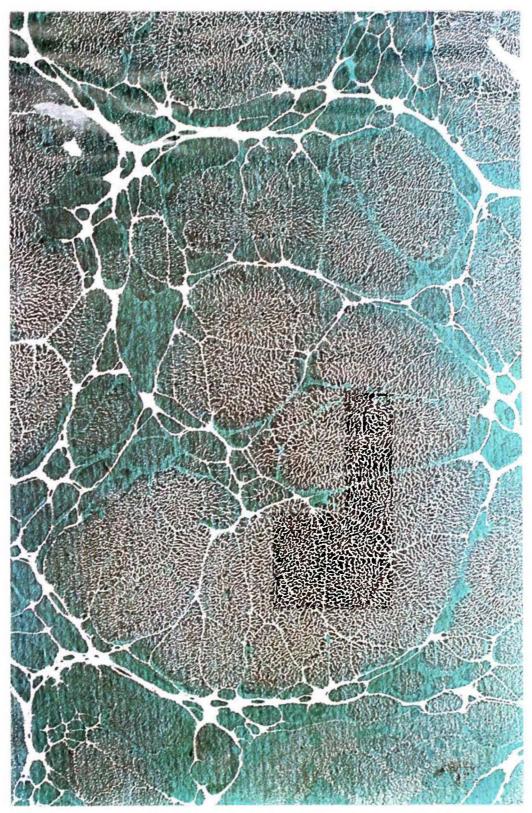

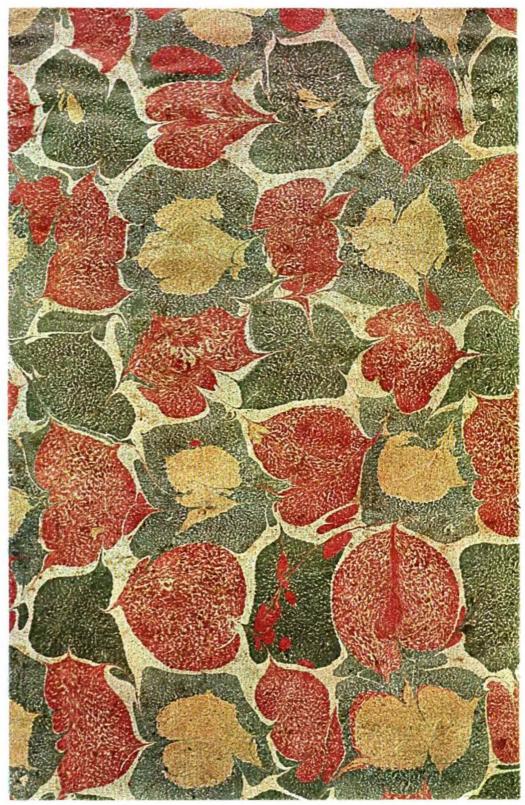
Resim: 141 — Hattat Necmeddin Okyay'ın 1341 H. (1923) târihli bir yazın elbrüsu: Gel keyfim gel (U. Derman Koleksiyonundan).

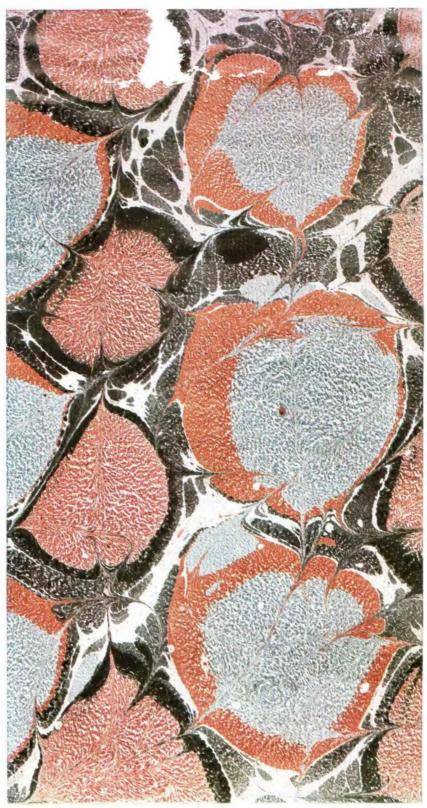
Resim: 143 — Özbekler Şeyhi Edhem Efendi'nin yaptığı Battal Ebrûsu (N. Okyay Kolek-siyonundan).

Resim: 144 — Necmeddin Okyay'ın Kumlu Battal Ebrûsu (U. Derman Koleksiyonundan).

Resim: 145 — Hatib'in Ebrûsu (Topkapı Sarayı Müzesinden).

Resim: 146 — Hatib'in Ebrûsu (N. Okyay Koleksiyonundan).

Resim: 127 — Muhtelif kalemtraşlar (aslının boyundadır); A) Namlu (Tîg), B) Sap, C) Ağız, D) Burun, E) Sırt, G) Kalemtraşı yapan ustanın gömme imzası (soldan birinci kalemtraşta üçlü damga görülüyor), F) Parazvana (Topkapı Sarayı Müzesinden).